

3621

„NASTUP“
 Ukrainische Zeitung
 für militärisch-politische
 Belange
„NASTUP“
 Ukrainian Newspaper
 for Military and Political
 Matters

НАСТУП

Адреса Видавництва
«НАСТУП»
 München-Feldmoching
 Postfach 14
 Germany

Рік 1, ч. 1 **Орган військово-політичної думки** Вересень 1954 р.

Український вояк — свідомий мети своєї боротьби!

Від редакції

Наш погляд

Потреба вояцького незалежного друкованого органу на сьогодні виросла в дуже серйозну проблему. Вся суть цієї проблеми полягає в тому, що як військовою, так і політичною освітою вояцтва сьогодні ніхто не займається. Деякі політичні партії пробували та пробують порушити цю проблему, але тільки в рамках своєї партії чи, точніше кажучи, односторонньо, однопартійно. Ми ж вважаємо, що вояцтво мусить мати свою вільну трибуну, на шпальтах якої воно мало б змогу висловлювати свої думки та мати можливість безсторонньо займатися відповідне становище до всіх актуальних проблем. Органи окремих комбатантських організацій не можуть перебрати на себе ролі цієї трибуни, бо всі вони мають свій специфічний, в залежності від організації, характер.

легко чи то вивести з окопу, чи перетягнути на свій бік, а це буде означати для нашого народу дальше поневолення. Ось із метою такого всестороннього вишколу вояцтва ми й приступаємо до видання цього часопису.

Наші принципи позиції зводяться до того, що ми визнаємо до часу вільного волевиявлення народу тільки ту державну концепцію, яка була задекларована нашим народом в часі Визвольних Змагань 1917—21 років. Це значить, що ми визнаємо Державний Центр Української Народної Республіки, але будемо домагатись, щоб він повернувся до своїх традиційних форм, від яких він в останніх роках почав щодалі-більше відходити. Так само будемо боротись проти очолювання Державного Центру тоталітарними антидемократичними партіями.

Ми визнаємо ідеалістичний світогляд, базований на засадах християнської етики, на засадах релігійного та расового рівноправства. Цілковито заперечуємо та будемо поборювати матеріалістичне вчення марксизму, як агенти комуністичного інтернаціоналу серед української нації. Так само будемо боротись проти всяких виявів світогляду нацифашизму чи будь-яких інших форм тоталітарної диктатури.

Щодо соціального устрою, то ми визнаємо лише свободу приватної власності і відкидаємо систему державного капіталізму, колгоспів чи помпичтва.

На питання консолідації ми дивимось з точки зору ідейної однорідності. Консолідація демократії з тоталітаризмом принесе тільки шкоду нашому народові.

Визнаємо за необхідну конструктивну критику, самокритику, дискусію та полеміку і для неї сторінки нашого часопису завжди відкриті.

Вважаючи часопис спільним органом українського демократичного вояцтва, закликаємо те вояцтво підтримати часопис та взяти активну участь у такій важливій для вояцького стану праці.

Ситуація в УНРаді: знову криза. В котрий це вже раз? Виглядає на те, що членам ВО УНРади нема чого робити, крім як творити кризи. Нам здається, що пора припинити такі «експерименти» визвольною боротьбою. Треба трошки задуматись над тим, де ховається корінь зла всіх отих криз. Нам здається, що він зовсім не там, де члени ВО його шукають. Головною причиною цих криз є дотеперішня капітуляційна політика демократичних партій щодо ставлення до антидемократичних елементів в Національній Раді.

Фальшивка в ближчій обгорті. Протекція добра річ, але вона не існує для того, щоб її використовувати на шкоду українській справі. Це стосується не тільки підпротекторних, але однаковою мірою й протекторів. Пан проф. Добрянський, на жаль, думає інакше, бо недаром він досяг монополії на свідчення перед комісією Керстена про визвольну боротьбу України для тих, чий руки в братній крові. А результати цього? Замість свідчень політично-воєнної агресії Москви проти України, як суверенної держави, комісію завалено старими, до банальності повторюваними і всім відомими фактами. Ці факти також мають свою ціну, але вони були вже наслідком головного, про що панове свідки «забули» сказати. Замість правдивого висвітлення руху протипу українського народу від Визвольних Змагань 1917—20 років і до сьогодні. комісії подали партійну фальшивку, а п. о. Гриньох оповів про «головні операції УПА». Це про ті операції, яких він ніколи не бачив.

А УНРада вирішила по цьому питанні зайняти становище «сателіта» фальшив-

ки. Ми за найтіснішу співпрацю Церкви з армією, але проти того, щоб партизани служили Богослуження, а священники командували бойовими операціями.

Радіо «Визволення» і українці
 16.8.1954 р. в Мюнхені розпочалися передачі українського відділу радіостанції «Визволення». Вони передаються цілу добу на початку кожної непарної години за європейським часом, від 7 до 21 год. на хвилі 31, а від 23 до 5 год. на хвилі 49. Зміна програми о 5 год.

Сердечно вітаємо цю важливу пропагандивну акцію, але при цій нагоді ставимо кілька запитань. Чому російські передачі цієї радіостанції чути в цілій Німеччині та Європі, а українських та білоруських ні? Пояснюється це тим, що російські передачі спрямовуються також до советських окупаційних військ. Хіба ж у советській армії українці і білоруси не становлять понад 45 відсотків цілого її складу? Крайня пора Американському Комітетові проявити демократію не на словах, а на ділі і стати на принцип рівності всіх націй. «Передового» народу ми маємо досить в ССРСР. В протипному випадкові українцям не буде іншого виходу, як відкликати свою редакцію з радіостанції.

І тут «хвильовизм» (!!).

До української редакції маємо такі запитання: чому українські передачі такі виголошені, без ніякого ідейного ґрунту, сухі та нудні, а не жива пробойова антикомуністична пропаганда? Чому в першій передачі подано Україні таку новину: «Хвильового виключено з партії. Кількома роками пізніше він наклав на себе руки». Це явна неправда. Хвильового з партії ніхто не виключав, а посилало його на закордонні курорти.

Ми протестуємо проти того, щоб через антибольшевицьку радіостанцію була ведена фальшована пропаганда на користь збанкрутованих большевиків. Їх роль давно закінчена як зрадників України, і залишилося тільки, щоб їх осудила історія. Україна їх давно забула. Хто ж хоче на еміграції робити з них свій ідеологічний прапор та політичний капітал, то нехай він собі робить сам, а не прикривається авторитетом УНРади.

3-за «Залізної Завіси»

По шпальтах преси ССРСР і сателітів

● В органі советських окупаційних військ у Східній Німеччині «За честь Родины» ч. 185 з 6. серпня 1954 року лейтенант В. Непомнячий в розділі «Трибуна керівника політзаняття» розповідає, як то він гарно ті політзаняття проводить, яка в советських салдатів «безгранична відданість комуністичній партії, советському урядові...» Далі він каже, що вояки «з цікавістю слухають розповідь по темі» (а тема: «Виховання салдат із дня в день, — закінчує Непомнячий, — у дусі советської воєнної гордості»). «Так я виховую вояків у дусі советської воєнної гордості, і це знаходить своє конкретне виявлення в жертвенній службі салдатів своїй батьківщині».

А старший лейтенант Н. Ільїн у тому ж числі газети, у відділі «В тісному зв'язку з учбовим завданням», скаржиться, що «вояки на заняттях діяли кволо, повільно окопувались, демаскували себе» і що в армії «слабо поставлена... індивідуальна робота» з вояками. Де ж тут логіка? На нашу думку, вона полягає в тому, що вояк, який знає, що його родина гине від непосильної праці в колгоспі і си-

дить голодна, ніколи не буде спроможний виконати наказ командира, хоч би того й хотів. А що вояки мусять слухати різні ґеревені політруків, то це річ зрозуміла, бо не підеш слухати, то зроблять пастухом білих ведмедів.

● Центральний орган міністерства оборони ССРСР «Красная звезда» в одному з чисел за серпень цього року жаліється, що немає підручників з реактивної техніки для вишколу пілотів. «Країна побудованого соціалізму» навіть не в стані випустити підручники для армії!

● Советський журнал «Новое время» з 24. липня в статті «Широкі горизонти» розповідає, як то з захопленням святкували поляки 22. липня «десятиріччя народної Польщі», як то гарно відкривала парад у Любліні дивізія імені Тадеуша Костюшки і з яким захопленням «народна Польща» зустрічала маршала Булганіна, який прибув на це свято на чолі советської делегації.

Орган румунських «комуністичної та робітничих партій» «За довічний мир, за народну демократію» ч. 30 (298) з 23. липня 1954 року присвятив тому ж свя-

тові цілі дві сторінки з видрукуванням повного тексту промови Булганіна та Берута на святковому вечорі 21. липня 1954 року в Варшаві з приводу десятиріччя «народної Польщі». У своїй промові Булганін заявив: «Ті часи, коли імперіялісти робили те, що хотіли, давно й безповоротно минули. Сьогодні 900 мільйонів з'єднаних в один замкнутий фронт стоять проти табору агресії...» Подумайте над цими словами ті, хто ще має охоту вести мирні переговори з большевиками. І то нехайно, бо може бути пізно!

● Згадане вище число часопису «За честь Родины» присвятило цілу третю сторінку сільськогосподарській виставці в Москві та вихваляє досягнення колгоспного господарства й його керівників. А журнал «Крокодил» ч. 21 вміщує карикатуру під заголовком «Сільгоспдіяч на виставці», де показаний отой розхвалений голова колгоспу, який стоїть перед снопами жита й вівса з написами «жито», «овес», і каже: «Тут я себе почуваю більш певним, ніж у полі: зразу ясно, де жито, а де овес...» Дякуємо «Крокодилу»!

● Те ж число журналу «Крокодил» у замітці під заголовком «Заветная бумага» пише, що вислані на «засвоєння цілих земель» живуть у землянках, бо

міністерства тільки пишуть та переписують свої накази, а дерева на хати тим людям так і немає. Далі він словами начальника «Главлессбьга» І. Чеботарьова каже: «Зрив поставок лісу для сільськогосподарства пояснюється не відсутністю вагонів, не відсутністю ресурсів, а відсутністю бажання організувати цю справу». Пропонуємо тов. Хрущову очолити бригаду з членів ЦК КПСС і перемішувати в тих землянках.

ПОСИЛЕННЯ БАЛТІЙСЬКОЇ ФЛЬОТИ

Через Польщу прийшла на Захід виста, що останнім часом ССРСР посилив свою балтійську військову флоту. Сюди переведено з Далекого Сходу ескадру з 15 військових кораблів. Точного опису типів кораблів бракує.

Інтерв'ю з командантом УНГ

З нагоди повернення Команданта УНГ отамана Т. Бульби з інспекційної подорожі по США й Канаді співробітник Редакції нашого часопису провів з ним коротку розмову. Вважаючи, що деякі питання, поставлені Командантові УНГ, а зокрема його відповіді, будуть цікаві для читачів, подаємо їх нижче:

Запитання: Скажіть, будь-ласка, пане Отамане, яке Ваше загальне враження про той новий світ за океаном?

Відповідь: Враження, я б сказав, добре. Як загально відомо, на американському континенті сама природа сконцентрувала безмежні багатства, а вільна приватна ініціатива людини створила на цьому просторі гігантську економічну базу з найвищим життєвим стандартом у світі.

Запитання: Як же там живуть наші емігранти? Я маю на увазі їх економічний стан, а також національний, громадський та культурний відтінки.

Відповідь: Наші люди в обох країнах, тобто США та Канаді, почувують себе добре. За винятком невеликого відсотку, всі живуть у матеріальному добробуті. Універсальна свобода дає їм також можливість жити своїм національним життям. Вони мають багато своїх організацій та пресу, будують церкви, народні доми і навіть цілі свої оселі. Багато з них є незалежними фермерами, деякі мають власні торговельні та промислові підприємства, навіть власні банки. Але разом з тим є багато й негативних рис в їхньому житті. До цього я зараховую те, що деяка частина старих емігрантів вважає себе «малоросами» і перебуває в лавах російських організацій, а деякі нові емігранти взагалі перестали цікавитись загальною справою. В цих двох випадках я вважаю, що наші організації мусять добре попрацювати.

Запитання: Яке тепер ставлення офіційних та неофіційних чинників США до української справи?

Відповідь: Україна для кожного американця відома, бо вона є офіційним членом ООН. Отже, доказувати про Україну як державу більше немає потреби. Що ж до нашої незалежності, то це питання часу та відповідної міжнародної кон'юнктури. США є сама революційною державою і тому її громадська опінія симпатизує визвольній боротьбі по-

неволенних націй та колоніальних країн. **Запитання:** Чим же ж тоді пояснити той факт, що, наприклад Американський Комітет не тільки не має жадної політичної концепції для поневоленних націй, але навіть гальмує всяку серйозну антибольшевицьку акцію т. зв. «непредрешенчеством»? Де причини такої безконцепційності?

Відповідь: На це питання мені тяжко дати повну відповідь, бо це стосується політики зовсім чужого для нас народу. Загально відомі історичні факти говорять, що в питанні боротьби за свободу людини США не є безконцепційною. Під цими фактами я розумію «пункти Вільсона», Атлантийську Хартію чи Статус ОН. Що ці акти не були союзниками США повністю гоноровані — це інша справа. Так само відомо, що до цього часу США ні з одного з цих актів свого підпису не відкликали, а навпаки підкреслюють, що їхня політика якраз базується на цих актах. Що ж до політики Американського Комітету, то він не є виявником офіційної американської

політики. Це раз. А друге — робота Американського Комітету це спроба простудіювати докладно проблему Сходу й большевизму та спроба мобілізації всіх сил для боротьби проти большевизму спільним фронтом. Далі, для нас насамперед ворогом є російський імперіалізм, а потім большевизм, а для американців — навіаки. Так само тут відограс ролю ще й те, що американський народ не є однією нацією, лише сумішшю багатьох національностей, які в мирі й добробуті живуть між собою і творять американський народ і державу. А що проблеми Сходу на Заході, а зокрема в США почали студіювати тільки по минулій війні, то цілком можливо, що американці вірять у можливість такого самого сплвжиття народів Сходу, як це є в США. Звичайно, що гут вони роблять велику помилку, але ж, як кажуть, на помилках учаться. Я думаю, що американська політика незабаром зрозуміє цю помилку і відповідно її виправить. Крім того, ніяка розумна політика ніколи не бореться проти якогось народу,

лише проти його «поганого» режиму. Ясна річ, що росіяни будуть далі обороняти свої імперіалістичні позиції, а нашим обов'язком обороняти свої й доказати світові, що являє собою російський імперіалізм. Я вважаю, що росіяни скоро будуть змушені або відректись від своїх імперіалістичних тенденцій, або ж заженуть російський народ у про-тидемократичний табір.

Запитання: Яке тепер ставлення США до німецької проблеми?

Відповідь: Проблема Німеччини не сходить із шпальт американської преси, як одна з найважливіших міжнародних проблем. Офіційна політика та громадська опінія наставлені на скасування окупації Німеччини і повернення їй суверенності з правом мати свою армію. Д-р Аденауер користується в США великим авторитетом та довір'ям, як досвідчений лідер німецької демократії та безкомпромісовий антикомуніст у серці Європи.

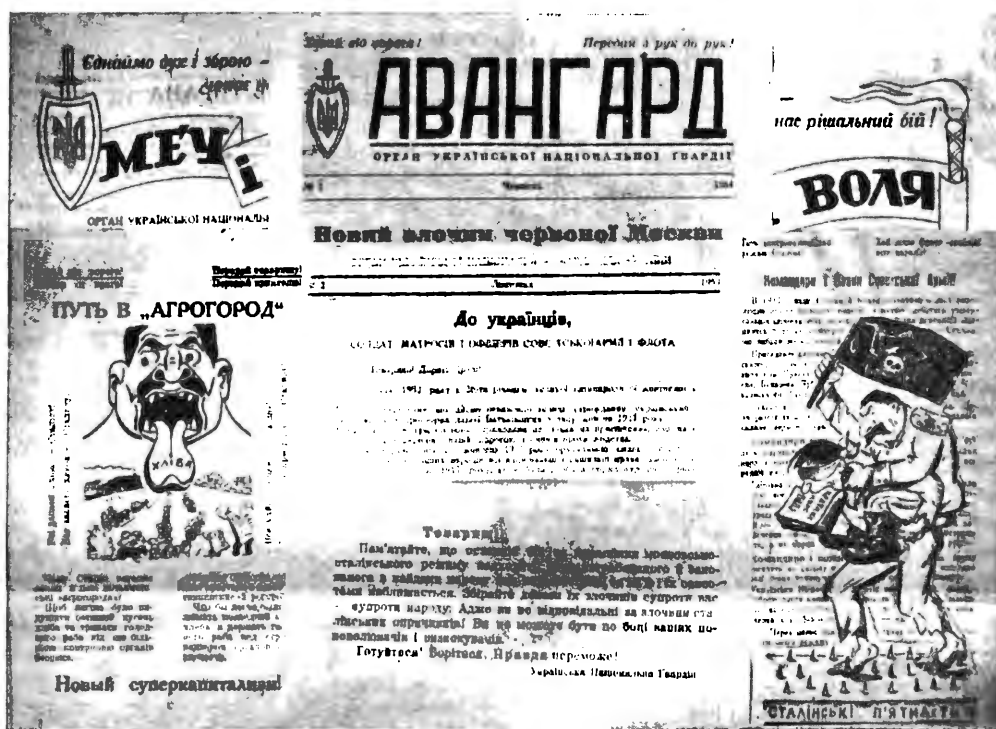
Запитання: Як Ви дивитесь на німецьку проблему з погляду української політики?

Відповідь: Я вважаю, що на час боротьби проти большевизму демократична Німеччина може бути нашим природним союзником, а по знищенні большевизму — добрим сусідом. Доказом цього може бути те, що німці сьогодні визнають свої помилки з останніх воєн. Щоправда, деякі німецькі політики схиляються в сторону «Рапаллю», але вони являються меншістю.

Запитання: Які пляни має УНГ на майбутнє?

Відповідь: Головним нашим завданням ми поставили собі боротьбу проти большевизму та російського імперіалізму. Тепер ми починаємо активізувати нашу летючкову акцію з одночасним її посуванням щодалі на Схід. Так само активізуємо пропагандивний сектор і на Заході. До того, в наші завдання входить підготовка вояцького стану до такого рівня, щоб він був здібний у відповідний момент виконувати всяке завдання, яке покладе на нього Батьківщина. Під цим ми розуміємо насамперед здібність українських вояків до виконання визвольно-революційних завдань. Як організація, що базує свою дію на традиціях Армії УНР та демократичного опору, УНГ й далі буде провадити визвольно-революційну боротьбу під нашим старим гаслом: «бити ворога з нутра, на окупованій ним нашій землі».

ЛЕТЮЧКОВА АКЦІЯ УНГ

Зразки видань УНГ, зреалізованих за «залізною заслоною» в останніх роках

ВОЛОДИМИР НАДНІПРЯНЕЦЬ

Християнський солідаризм (1)

Світоглядowo-ідеологічні підстави (порядком дискусії)

Вступ

XX сторіччя є сторіччям переходової доби. Ідейні підстави, з яких вийшов так званий капіталізм як соціально-економічна система, вже застарілися. Як соціально-економічна система капіталізм став на практиці на шлях вульгарного матеріалізму і це прискорює його власну загибель.

Антипод капіталізму, комунізм, ідеологія, побудована на псевдонауковому атеїстично-матеріалістичному світогляді, неспроможна заповнити ту духову порожнечу, яку залишає загибаючий капіталізм. Комунізм є злочинною ідеологією, що паразитарно живиться недоліками капіталізму і впливає на окремі категорії людства головним чином через критику цих недоліків.

В змаганні двох сил капіталізм намагається перебудуватися й демократизуватися, тим часом як комунізм тоталітаризується. В соціально-економічній площині комунізм розвинув ним же критиковані засадничі недоліки капіталізму до такого ступня, що став системою суцільного державного капіталізму найгіршого гатунку.

Часткова економічно-організаційна перебудова капіталізму, звичайно, не рятує його становища. Під тиском сучасного суцільного розвитку мусять відмерти самі засади капіталізму. Разом з тим мусять вмерти як ідея і його протилежність — комунізм. Але корчі вмираючого комунізму можуть довести до світових катаклізмів.

На протилежність капіталізму комунізм оперує, хоч утопічною, універсальною ідеєю людської рівності в соціально-економічних відносинах. В цьому його друга головна сила. І саме в цьому лежить причина того, що вмираючий комунізм може викликати світову катастрофу. Капіталізм і комунізм мусять замінити нова ідеологія, бо світ порожнечі не терпить.

Які ідеї протиставляє вільний світ ідеології комунізму?

Нової ідеології, що мала б вселюдський характер і що відповідала б своїм змістом сучасному суцільному розвитку, ще немає. Демократія не є ідеологією, лише ідеєю народодлади і особистої свободи в правовій державі. В порівнянні з тоталітаризмом це вже багато, і разом з тим мало, бо демократія не містить у собі програми соціально-економічного змісту. Демократія є форма, в яку можна вкласти і недемократичний зміст, як це вже й роблять комуністи. Тому, якщо оцінювати її з позиції сучасного суцільного розвитку, вона не може бути повноцінною силою, щоб стати перпоною наступаючому комунізмові.

Отже, розвиток сучасного світу полягає в тому, що в усіх галузях духового й матеріального життя відбувається процес відмирання старого й заміни його новим. Зміст нашої доби це муки народження нового, але самий процес народження переобтяжений духовою кризою людства. Ця криза є в першу чергу кризою свідомості. Люди відкинули християнський, вселюдський критерій добра й зла, і в цьому є джерело кризи.

Відбуваючи переоцінку філософічних, політичних та соціально-економічних доктрин, провідний прошарок суспільства, інтелігенція, забула, що є також і вартості, які стоять понад часом, добою, понад змінами форм людського суспільства. Значення цих вартостей не підлягає дискусії, бо вони є вічні. Вони втілюють у собі не расові й не класові, а вселюдські закони моралі й права.

До цих найвищих, незмінних духових цінностей належить християнське розуміння добра і зла. Завдання полягає в тому, щоб хоробливий процес шукання нових ідеологічних шляхів скоротити і через запровадження в життя нових ідей, нових національно-соціальних та економічних концепцій на засадах християнської моралі врятувати загальнолюдські духові вартості.

Такі ідеї є в християнстві як в ідеології правдивого братерства людей, і такі концепції є в солідаризмові, як теорії й практиці єднання умовних протилежностей. Значення солідаризму в соціальному житті людства таке велике, що майже всі сучасні ідеології мають у собі зерна солідаризму. Навіть комунізм з пропагандивною метою висунув тезу про «солідарність пролетаріату», «монолітність партії» тощо.

Християнсько-демократичні партії Західної Європи в своїй ідеології мають елементи християнської моралі. Але ці зерна ще не приведені в такий вигляд, щоб людство мало струнку ідеологічну схему як програму побудови життя. Ідея духової солідарності в найкращому розумінні цього слова подана в самому християнстві. Християнська церква є найвищим і найдосконалішим виявом організованого солідаризму в його ідеальному значенні.

Солідаризм як ідея старий, як світ. Принцип солідаризму як побудови суцільного життя ще розроблювали античні філософи, і до солідаризму закликали ще на форумі старих Атен. Принципи солідаризму в соціально-економічній концепції розробляли французькі економісти Леон Буржуа і Шарль Жід. Опрацьовують підстави солідаризму як ідеології сучасності тепер австрійці. У Швейцарії — рух морального переозброєння. Принцип солідаризму розробляється і в Японії, Англії, Індії та Італії. Трапляються, звичайно, й збочення на цьому шляху. Одна з російських політичних груп на еміграції, наприклад, намагається вжити солідаризм як засіб національного поневолення.

Підставою органічного світогляду солідаризму в його сучасному вигляді стали праці філософів: Ляйбніца, Берсона, Лоського та інших. Ця наша праця є лише спробою на підставі вже розроблених і відомих принципів намітити схему нової ідеології, під назвою, що відповідає її змістові: християнський солідаризм.

Християнський солідаризм не є вульгаризацією християнства чи якоюсь новою релігією. Це органічний світогляд побудови національного й соціального життя на засадах християнської етики. Християнський солідаризм на перше місце замість капіталу чи «виробничих процесів» ставить людину. Християнський солідаризм розглядає людину не як механічну одиницю, а як творчу силу в суцільному розвитку. Завдання християнського солідаризму як певної ідеології — наблизити розвиток, зміст і форму національно-соціального життя людства до ідеалів та принципів християнства на підставі найновіших дослідів науки і висновків філософії.

(Продовження в наст. ч.)

Нові ноти, а стара пісня

Советська радістанція «ВОЛГА» щоденно передає настирливо-пропагандивні, військові та протирелігійні лекції, призначені для советських окупаційних військ. На прогрязі серпня були трансльовані наступні лекції: «Насторожливості — наша зброя», «Бути насторожливим завжди і повсюди», «Суворо зберегати військову дисципліну — обов'язок кожного вояка і сержанта», «Командир рідний батько солдата», «Кожний начальник повинен добре знати своїх підлеглих», «Діяння в умовах примінення атомної зброї» та інші.

В останній особливу увагу приділяється вихованню підстаршин і вояків. Їх роль — сказано у лекції — стає ще більше відповідальною, тому, що, мовляв, людина і надалі залишає за собою право відігравати головну роль у війні. Одночасно від вояка вимагається високої морально-бойової якості (безумовно, комуністичної ідеології), щоби людина була озброєна першою класною технікою та загартована фізично. Водночас підкреслюється, що відважному советському солдатів ворожа атомна зброя не страшна.

Там же зазначено як уміло користатись технічним знаряддям від пошкодження радіоактивними речовинами. Всі інструктивні пояснення зводяться, як і перед другою війною, до того, що коли не буде поблизу ніяких технічних знарядь для самооборони, то потрібно використати все, що є під рукою: мокрий рушник, полу своєї шинелі, якусь матерію, плащпалатку ітп.

Який абсурд, яка іронія! Хіба від такої сили людина себе захистить палаткою або рушником? Та ми розуміємо ці поради. Для советського генштабу з його комуністичною військовою доктриною людина не має цінності. Це — жива сила, яка вже задалегідь поставлена за їхніми підрахунками на масове знищення. Хіба хтось буде жалити мільйони вбитих чи інвалідів? Це — стара пісня за новими нотами. Але тимчасом не треба забувати й того факту, що советська армія може мати інші засекречені інструкції протиатомової оборони, про які

радіо «Волга» напевне не збирається оповіщати.

Заслуговує на увагу лекція на тему «В навчанні дій, як в бою». В ній йде мова про те, що вояки повинні привчатись діяти без їжі, бо в бою може бути такий час, коли не буде їжі.

В статті «Бути насторожливим завжди і повсюди» вимагають від солдата й офіцера бути морально загартованим в комуністичному дусі, підкреслюючи, що особливо з появою нової зброї треба бути стійким, виносливим, уміло діяти проти сильного ворога. В цій же статті нагадується про агентурно-чужоземну розвідку, що стежить і шукає «ротозесів», в яких викрадає партійні й комсомольські квитки, командирівочні документи та перепустки на контрольні пункти. Тому настирливо вчать вояків ніде нічого не говорити про військові справи. Також стара пісня

В темі «Командир рідний батько і вчитель солдата», — вся агітація направлена на підняття ролі й авторитету офіцерського складу советської армії. Про те, що вояки і підстаршини не люблять комісарів, емведистів та партійних командирів, що через свою партійну пристрасність захопили відповідальні пости й являються не військовими фахівцями, а тільки політичними керівниками, пропаганда замовчує.

Але приклади другої світової війни показали, що вояки всіх цих «рідних батьків» при першій нагоді на фронті вбивали. Тому тепер пропаганда намагається всіма силами підносити авторитет цієї нової комуністичної касті із советської аристократії. Особливо підкреслюється, що ця каста це не якась буржуазія, а кров від крові та плоть від плоті походить з советського народу. Щоб викликати ненависть до закордонних офіцерів, воякам пропаганда твердить, що ці офіцери не походять з народу, а лише сини капіталістів та слуги капіталу.

Отже яку лекцію не взяти, висновок один і той же: стара пісня за новими нотами.

Полк. І. Кисіль

Історія може повторитись...

Колись, коротко після заснування НТС, начальником «закритого сектора» був призначений Ніколай Ксіунін. Яким чином він попав на цей пост та чи був він з самого початку советським агентом — нам невідомо. Але факт, що югославська поліція десь у 1937 році його арештувала і доказала йому працю на користь большевиків — незаперечний.

Другий факт, подібний до афери Мюллера — це афера барона Нольде. Тут справа стояла вже трохи інакше. Коли в афері Ксіуніна багато фактів залишилося загально невідомими, то аферу Нольде НТС вже не міг замовчати. Звичайно, що з боку НТС була зроблена спроба «відхриститись» від Нольде, як і від Мюллера, та загально стало відомо, що Нольде, ще до вступу в члени НТС, був агентом НКВД. Не зважаючи на те, він був призначений в НТС одним з відповідальних керівників «революційної роботи» і робив те саме, що й Мюллер. І хоч керівники НТС і назвали аферу Нольде «неудавшася провокація», однак, праця останнього таки вдавалася, і всі ті люди, які йшли на підпільну працю в СССР через руки Нольде, були розстріляні НКВД.

Таких фактів з часу заснування НТС (коротко по провалі «Тресту») було безліч і всі вони говорять самі за себе.

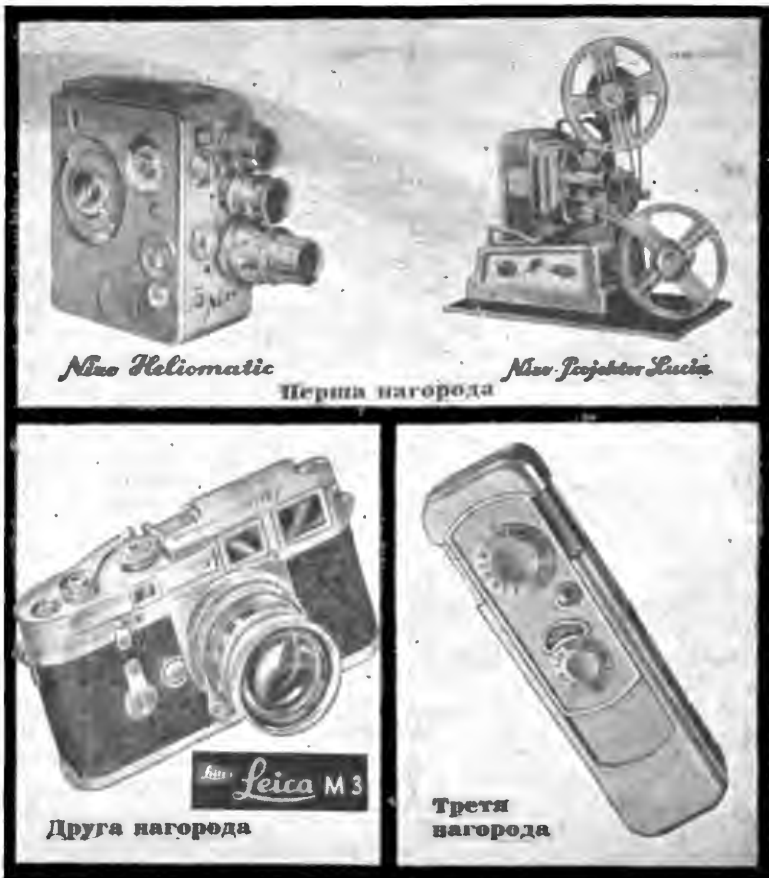
Так само є багато фактів сьогодні чи з недалекого минулого, які потребують докладнішого спостереження, щоб дібратись до їхнього змісту. Ми не збираємось тут займатися слідством. Про це нехай подбають відповідні органи. Але про дещо, що для нас виглядає трошки темним — хочемо згадати.

Де б на еміграції не почалась організація чогось, що зв'язане з проблемою боротьби проти СССР — скрізь з'являється першою чергою НТС. Але його робота не завжди помітна для сторонніх. Для прикладу можна взяти т. зв. власовський рух і РОА.

Цілому світові відомий факт, коли в 1945 році в Празі Власов застромив ніж в плечі своїм союзникам-німцям. Для чесних вояків такий вчинок взагалі не-

збагнений, бо чесний вояк навіть хороброго ворога шанує, а німці все-таки були союзники. А тому, щоб зрозуміти цю подію, спробуємо заглянути за куліси власовського руху, при чому мусимо додати, що в НТС існують два типи членів: легальні і таємні. Ось саме ці таємні члени НТС і сиділи на найбільше відповідальних становищах у штабі Власова. Права рука Власова — генерал Трухін був таємним членом НТС. Відділ безпеки РОА був від початку 1944 року обсаджений такими ж таємними членами НТС, при чому... колишніми енкаведистами. Всі ці люди брали участь у пражських подіях, точніше — керували ними. Деякі після того безслідно зникли, а деякі досьогодні працюють на відповідальних (при чому таємних) постах в НТС.

Коротко після афери Мюллера в НТС почала творитись опозиція. На чолі її стали два старі члени НТС: Осипов (Поляков) та Мамуков. До них прилучилась деяка частина молодших членів організації. До причин, чому ця опозиція створилась, належала також афера Мюллера. Опозиція вимагала звільнення Георгія Околовича з контррозвідного відділу. Вона обгрунтовувала цю вимогу тим, що, мовляв, афера Мюллера показала, що Околович на цю посаду не підходить. Однак, боротьба опозиції майже не вийшла за рамки НТС. Щоправда, один з керівників її, ніби, вийшов з НТС та опублікував у пресі пару заміток про свій вихід, але на цьому справа й закінчилась. Які були причини такої легкої ліквідації опозиції, ми не знаємо, але здається, що деяку роль тут відіграла комедія большевицького замаху на Околовича. Звичайно, що казка про пістолу з п'ятисантиметровим стволом і калібром коло 6 мм, яка пробиває на віддалі сімох метрів три двохсантиметрові дошки, є не тільки захоплююча для бульварних «пінкертонів», а просто таки «сдогсшбательная», але щоб нею аж так захопились органи західних спецслужб — ніхто не сподівався. Разом з тим нас трохи дивує, чому саме комедія

Купон пресового фонду УНГ

Видавництво часопису «Наступ» незабаром випускає «Купон Пресового Фонду УНГ». Купони випускаються в триста серіях, по 31 купонів в кожній. Ціна купона 1 долар. Після реалізації всіх триста серій, будуть оголошені виграші, до яких належать:

- 1) Кінокамера «Ніцо-Геліоматік» з проєктором до неї та іншими приладами для фотографування та проєктування домового кіна, вартістю 1000 ам. доларів, разом з митом і пересилкою.
- 2) Другим виграшем є найновіша модель фотоапарату «Ляйка», вартістю 500 ам. доларів.
- 3) Третя нагорода, найменший в світі фотографічний апарат марки «Мінокс», світлосила об'єктиву якого 1:3,5, шкала наświetлення до 1/1000 секунди, віддаль фотографування від 20 см і до безконечності, а вага всього 70 грамів. Вартість цього апарату з відповідними приладами до фотографування з пересилкою та митом — 300 ам. доларів.

«Купон Пресового Фонду УНГ» буде реалізуватись ланцюговою системою по серіях трьома фазами. Кожен учасник

першої та другої фази отримує 6 купонів по ціні 1 долар за кожний. З них він п'ять продає своїм приятелям, а шостий залишає собі. Власники останньої фази купонів далі не продають. Кожен учасник також матиме право набрати цілу серію купонів і мати таку кількість чисел при льосуюванні нагород. Докладні правила реалізації купона будуть розіслані кожному учасникові окремо разом з купонами.

Проект купона

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Це число нашої газети ми розсилаємо на більшу кількість індивідуальних та групових адрес. Коли газета Вам подобається і Ви вважаєте за потрібне такий орган мати й далі отримувати, просимо ласкаво її якнайскорше індивідуально або групово передплатити. Для цієї мети в газету вкладається відповідна анкета з готовою нашою ковертою. Безплатно газети ми більше нікому висилати не будемо. Крім того, просимо допомагати нашій газеті всебічним редакційним матеріалом та кореспонденцією з Ваших місцевостей і бодай малими жертвами на пресовий фонд. Нехай ніхто з Вас не думає, що «без мене одного обійдеться». Найдрібніші надходження в касу В-ва відіграють дуже велику роль. Заки піде в реалізацію наш купон, що ще не є зовсім виготовлений, присилайте дрібні пожертви.

Газету ми розпочинаємо видавати на 4 стор. раз на місяць. Мірою мобілізації редакційних матеріалів та фондів газета буде збагачуватись всестороннім змістом, збільшенням об'єму вкладками та перейде на двотижневик. Всі ці заплановані процеси газети узалежнені не тільки від нас, але й від читачів. Видав-

замаху на Околовича була розіграна в той момент, коли опозиція почала вимагати його звільнення.

Ось так виглядають ті, хто за їхніми словами, борються за «нікого не угнетающую» Росію. Але на це їхнє обличчя на Заході уваги не звертають. Більшість задовольняється їхньою маскою. Ми ж можемо на це сказати хіба те, що хоч і кажуть, що історія не повторюється, а нам здається, що вона може повторитись.

ВПК

ництво та його читачі — це одна сім'я. Тільки глибока наша віра в солідарну співпрацю дає нам підстави до започаткування такого ризикованого й серйозного діла, як видавання нової газети в наших тяжких умовах. До цього кроку нас спонукає конечна потреба такого органу.

В-во «НАСТУП»

Накладом Видавництва «Наступ» вийшла брошура
Володимира Наддніпрянця
«ХРИСТИАНСЬКИЙ СОЛДАРИЗМ»
світоглядно-ідеологічні підстави.
Ціна у Німеччині 50 пф, у інших країнах — 25 цент.

Нові застосування гелікоптера

З Вашингтону повідомлено, що на основі досвіду в останніх маневрах американської військової флоти виявилось, що гелікоптер має змогу давати велику допомогу при поборованні підводних човнів. Устаткована на гелікоптері апаратура «Радіозонд» точно устійнює місце перебування човна під водою. Гелікоптер через радіо подає ці дані до військового корабля, а корабель негайно застосовує проти човна відповідну торпедну акцію.

Ціна: Німеччина — 0.30 пф., США і Канада — 0.15 ц., В. Британія і Австралія — 9 пенс.

Редагує Колегія.
Головний редактор В. Наддніпрянець.
Видає видавнича спілка «Наступ».